

РОЗВИТОК ТЕХНОЛОГІЙ СТІНОПISY ХРАМІВ

Акрідіна Г. В., асистент
(*кафедра образотворчого мистецтва*)

Давньоруські іконописці дотримувалися технології стінопису, яка використовувалась у Візантії. Особливості процесу передавалися усно, запис окремих відомостей почався у XVI столітті. Ціллю було створення сакральних зображень, здатних існувати майже вічно. Стінопис не руйнувався від погодних умов і витримував навіть механічний вплив. Збереження давньоруського монументального мистецтва досягнуто високою якістю матеріалів і досконалістю технології. Більшість зображень у храмах Русі створювалась у змішаній техніці живопису по сирий (а fresco) і по сухій (а secco) штукатурці. Складнощами у створенні фрески за класичною технологією є такі попередні етапи як приготування та очищення вапна, виготовлення фарб. Особливо важливим є швидкість мальовничого процесу: зображення необхідно нанести до висихання поверхні штукатурки.

У XVIII столітті традиційні фарби на яєчному жовтку або рослинному клею стали замінювати олійними. Здатність моделювати об'ємні і детальні зображення завдяки ним сприяла поширенню академічного стилю в оформленні інтер'єрів церков. Олійний стінопис має характерний блиск на відміну від матової поверхні фрески. Навіть за кілька десятиліть олійний барвистий шар значно темніє та осипається через недостатнє зчеплення з поверхнею, що призводить до необхідності проведення реставрації.

З кінця XX століття серед іконописців розповсюджене створення монументальних фігуративних композицій на полотні віддалено у майстерні з подальшою фіксацією твору в архітектурному просторі. Орнаменти пишуть переважно на площині стін. Майстри обирають акрилові фарби, які утворюють матову живописну поверхню і візуально нагадують фреску. Використання даної технології сприяє запобіганню можливого розтріскування, відшарування живопису і прискоренню процесу прикрашення інтер'єру храму.

Література

1. Проведение творческой практики по настенной живописи в православном храме: учебно-методическое пособие / А. В. Данилов, Г. В. Кавказова, протоиерей С. Пушков, Е. А. Кузина. Чебоксары, 2015. 86 с.

2. Икона / Сост. А. С. Кравченко, А. П. Уткин. Москва: Издательская фирма «Стайл А ЛТД». 254 с.